

[Petra Petersen.]

mange børnerige familier, for hvem skolebespisningen også er af social betydning, men der er noget, som er meget vigtigere, og som vi tidligere har været enige med socialdemokraterne om, nemlig at skolebespisningen foruden det rent sociale også har andre opgaver, der er meget vigtige.

Derfor forstår jeg ikke rigtig det ærede medlem hr. Kaj Andresen, der tydeligt sagde her, at det var imod socialdemokratiets opfattelse, i hvert fald mod det ærede medlems synspunkt, at han skulle anbefale disse ændringsforslag, og det ærede medlem beklagede, at oppositionen ikke ville bøje sig i hvert fald mod socialdemokratiet. Når man ikke kan finde nogen forståelse hos oppositionen, kan jeg ikke forstå, at regeringen alligevel kommer med ændringsforslag som disse. Nu har socialdemokratiet forladt en del af sine principper. Jeg ved ikke, hvor mange kommuner der efter dette vil fortsætte en skolebespisning, det må tiden vise, men jeg vil gerne understrege, at det rent familiepolitiske, det ernæringsmæssige og det opdragende vil glide ud af lovgivningen her, hvilket vi meget beklager. Her er vi som på så mange andre områder gået baglæns, hvor andre går frem.

Regeringspartierne foreslår altså, at bespisningen, hvis der bliver nogen, ikke alene som hidtil skal omfatte skolens 7 klasser, men også 8. og 9. klasse, dog ikke realklasserne. Dette ændringsforslag kan vi stemme for, men vi kan ikke stemme for ændringsforslaget vedrørende § 288, der, som det ærede medlem hr. Kaj Andresen sagde, vel er en forbedring og ganske vist giver refusion til mælk og vitamintilskud for skolens 7 første klasser — her skal 8. og 9. klasse altså ikke være med — men vi vil stemme imod det, fordi vi ønsker at opretholde den gældende lov, som giver refusion til selve bespisningen. Vi har ikke stillet noget ændringsforslag, det mener vi er ganske omsonst, idet vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 2 vedrørende § 288, og hvis dette ændringsforslag bliver forkastet, vil jo de nugældende bestemmelser blive stående.

Aksel Larsen: Jeg mener i høj grad, det er nødvendigt at stille ændringsforslag, når lovforslaget, som det er fremsat af venstre

og de konservative, er mere end utilfredsstillende og socialt uretfærdigt, og når de ændringsforslag, der fremkommer fra socialministeren, og som er tiltrådt af regeringspartierne, i hvert fald vil betyde et stort socialt tilbageskridt, selv om de måske ikke er så slemme som venstres og de konservatives lovforslag.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Kaj Andresen har misforstået mit ændringsforslag, men det kan også være mig, der har misforstået det ærede medlems bemærkning om det. Det forekom mig, at det ærede medlem sagde, at han ikke kunne stemme for mit ændringsforslag om, at lovens § 288 skal udgå. Det har jeg slet ikke foreslået. Jeg har foreslået, at den foreslåede ændring vedrørende § 288 skal udgå. Det er noget helt andet.

Jeg kan tiltræde det første af socialministerens ændringsforslag om, at forslaget om en ny affattelse af § 287 udgår, og at der i stedet for indsættes visse ændringer i § 286; men jeg kan ikke tiltræde ændringsforslag nr. 2, der med den ændrede affattelse af § 288 betyder, at kommunerne ikke får refusion for eventuel skolebespisning, men kun kan få refusion for $\frac{1}{3}$ af deres udgifter i henhold til § 286 til mælk og vitamintilskud til børn fra skolernes 7 første klasser.

Jeg forstår ikke, hvorfor man, hvis man endelig vil skære ned, skal gøre det så brutalt, at det ærede medlem hr. Asger Jensen kan sige, at de konservative kan rose regeringspartierne og socialministeren, og erklære, at det er en forbedring af den gældende lov. Jeg forstår ikke, hvorfor man skal skære i den grad ned, at man fremtidig kun vil refundere $\frac{1}{3}$ af udgifterne til mælk. Jeg formoder, at de fleste steder, hvor man endnu giver eller fremtidig vil give mælk, bliver der tale om $\frac{1}{4}$ l pr. barn. Det koster en snes øre, og heraf vil man så refundere en tredjedel. Jeg ved ikke, hvad vitaminpillerne kan beløbe sig til, men der bliver ikke tale om så forfærdelig megen refusion fra staten og fra den fælleskommunale udligningsfond.

Hidtil har man refunderet en tredjedel af kommunernes udgifter til såvel skolebespisning som mælk, og man har oven i købet fikseret det sådan, at den højeste refusion, der kunne ydes, var 65 øre pr. måltid mad og 20 øre pr. mælkeydelse.